

De Schapendoes Club

NIEUWSBRIEF 11:

4de jaargang

1ste kwartaal 10-02-2012

De volgende punten komen aan bod:

- 1 Van de bestuurstafel
- 2 Schapendoes beoordeling 2012
- 3 Vrijwilligers gezocht
- 4 Regio contact
- 5 Van de leden
 1. Een verhaal in 5 delen
 2. Stapcontact op Ameland, STAP 2
 3. Belevissen van onze schapendoes Fientje
- 6 Verzoek van de penningmeester

1. Van de bestuurstafel,

Het bestuur kijkt tevreden terug op 2011, het was een goed jaar voor de Schapendoes Club. De eerste officiële evenementen waren een groot succes en we hebben dan ook allemaal met veel plezier georganiseerd.

Het ledental zit al ruim boven de 100 leden en er komen met grote regelmaat nieuwe aanmeldingen bij. Voor ons, "het bestuur", een teken dat schapendoes mensen zich bij ons thuis voelen.

We horen dan ook vaak van de leden dat de ontspannen sfeer, waar mee iedereen met iedereen omgaat, juist zo aansprekt.

Dus een advies voor al onze leden die afgelopen jaar niet op de ALV, beoordelingsdag en schapendoes Treffen geweest zijn, kom ook eens kijken. In het hoofdstuk hieronder komt een toelichting op de beoordelingsdag.

De agenda voor 2012 hadden we natuurlijk al vast gesteld in 2011 maar langs deze weg willen we al onze leden er weer even aan herinneren dat de ALV en de beoordelingsdag gepland staan voor 3 juni, weer op het terrein van KC Brummen.

In de volgende nieuwsbrief komt de agenda voor de ALV met de benodigde stukken.

Het bestuur

2. Schapendoes beoordelingsdag 3 Juni 2012

In 2011 hebben we onze eerste beoordelingsdag gehouden. Dit was een doorslaand succes met zo'n 70 ingeschreven honden van onze leden. Daarnaast waren er ook diverse pups van 2010 aanwezig voor de nestpresentatie.

Dit jaar willen we de opzet iets veranderen zodat er meer pups met de beoordeling mee kunnen doen.

Vorig jaar mochten alleen de pups van onze leden, gefokt door onze clubfokkers, van 2010 mee doen aan de beoordeling. Alle andere pups van dat zelfde nest van niet leden mochten alleen met de nestpresentatie meedoen.

Dat vonden we toch wat jammer en daarom hebben we als bestuur besloten dat ALLE pups geboren in 2011, gefokt door onze clubfokkers, mee mogen doen met de beoordeling.

De inschrijving kost voor leden €10,- per hond en voor niet leden €12,50.

De pups worden dan per nest gekeurd en alle andere inschrijvingen per klasse, dus reuen en teven apart en ook per leeftijdscategorie gescheiden. Deze laatste beoordeling staat alleen open voor onze leden.

We hebben voor dit doel 2 gerespecteerde keurmeesters uitgenodigd n.l. de Hr. en Mevr. Beenen. Beiden keuren al jaren schapendoezen op allerlei verschillende evenementen en weten dan ook precies hoe de schapendoes er uit hoort te zien.

Van de keuring van zijn/haar hond krijgt elke deelnemer een geschreven verslag.

De inschrijving opent 6 weken voor de beoordelingsdag, op de website staan dan de benodigde formulieren die u online in kunt vullen.

Voor de clubfokkers maken we als bestuur een uitnodiging die de fokker dan aan al de eigenaren van de pups, geboren in 2011, door kan sturen.

3.Vrijwilligers gezocht

Voor de beoordelingsdag zoeken wij, het bestuur, vrijwilligers.

's Morgens houden we de ALV, daarna de lunch en 's middags is de schapendoeskeuring door de beide keurmeesters, de Hr. en Mevr. Beenen

En om het laatste onderdeel gaat het nu precies.

We hebben 2 keurmeester, dat betekent dat er in 2 ringen gekeurd wordt en in beide ringen moeten we een schrijver en een ringmeester hebben.

Een schrijver schrijft in onze speciale schrijfblokken op wat de keurmeester zegt over de hond die hij/zij keurt en de ringmeester zorgt er voor dat diegene die aan de beurt zijn ook daadwerkelijk in de ring aanwezig zijn en dat de volgende groep op tijd klaar staat en dat ze netjes op de goede volgorde in de ring staan. Voor onervaren kandidaten wordt er op de dag zelf een uitleg gegeven.

Aanmeldingen per e-mail bij de evenementencommissie, Dick en Dorien Heermeyer.
d.heermeyer@kpnplanet.nl

Geef aan waar je de voorkeur voor hebt, schrijver, ringmeester of manusje van alles.

Meer dan 1 ringmeester of schrijver per ring is ook geen probleem, kunnen jullie elkaar aflossen en voor diegene die ook graag z'n eigen hond wil laten keuren is dat dan ook geen probleem dan neemt een ander het gewoon over.

4.Regio contact

Wat houdt nu precies een "Regio contact" in? Een regio contact is een lid van de Schapendoes Club die het leuk vind om contact te hebben met andere schapendoes liefhebbers, ze wegwijs te maken in het wel en wee van de Schapendoes Club en nieuwe schapendoes eigenaren meer over de schapendoes te vertellen en eventuele vragen te beantwoorden. Of om mensen door te sturen naar andere leden die over een bepaald onderwerp meer weten. En daarnaast het ook leuk vindt om activiteiten te organiseren zoals samen met andere leden te gaan wandelen, een picknick te organiseren enz.

Deze activiteiten worden (indien tijdig aangeleverd) op de site gepubliceerd zodat alle leden op de hoogte zijn en daar aan mee kunnen doen.

Zo kunnen er meerdere mensen samen regio contact zijn, de een is nu eenmaal sterker in het organiseren van een wandeling dan de ander.

Verslagen en foto's van regioactiviteiten worden gepubliceerd op de website, zie pagina nieuws/van de leden.

Nieuwe regio contacten zijn, Lisette Slagter, Miriam Scheffer en Jolanda Lanting.

Hieronder stellen ze zich zelf even voor.

Hallo leden van de Schapendoes Club,

Janny vroeg mij een voorstelbrief te schrijven aangezien ik sinds kort regio contact Noord Holland ben geworden.

Mijn naam is **Lisette Slagter** en ben woonachtig in Beverwijk, sinds 1990 ben ik besmet geraakt met het doezenvirus en dat is niet meer over gegaan. Men kan mij gezien hebben tijdens een wandeling of op een show ergens in Nederland in de afgelopen jaren. Ik ben lid van diverse honden- doezenfora in binnen en buitenland en mag graag mijn fotocamera erbij pakken en proberen om mooie foto's te maken.

Door omstandigheden is het moeilijk voor mij om vooruit te plannen en ik zou graag de functie willen delen met nog 1 of 2 personen (want de regio is groot) die het leuk vinden om de wandeling te organiseren. Om met een groep mensen en hun doesjes op een zondagmiddag in de maand of per twee maanden er een leuke maar vooral plezierige wandeling van te maken. De bedoeling is dat de honden lekker los kunnen rennen en spelen, uiteraard niet in een aanlijng gebied.

Voor vragen en/of opmerkingen ben ik telefonisch of per e-mail bereikbaar.

Lisette Slagter e-mail lemony@ziggo.nl 06-43122746

Hierbij een kort stukje over mij als regio contact voor het noorden.

Ik ben **Miriam Scheffer**, 44 jaar en vanaf 1983 in het bezit van 1 of meerdere schapendoezen, eerst bij mijn ouders thuis en vanaf 1992 had ik mijn eerste eigen does, Arlotte de Olde Grise!

Vanaf 1990 ben ik samen met mijn ouders eigenaar geworden van kennelnaam "de Olde Grise", waarmee we vanaf 1985 fokken. Ik heb inmiddels 7 nesten Olde Grise's op de wereld gezet!

Vanaf 2001 heb ik Fotje, in 2002 volgde Mila van Rohas, een rottweiler. Zij kreeg in 2003 een nestje waarbij Aymi mocht blijven, zij is helaas in oktober 2011 overleden! Toen kwam Xina in 2007, in 2009 volgde Boefje en in 2011 is daar Isabella bijgekomen, een dochter van Xina.

Ik ben geregeld op shows te vinden en loop elke dag een paar uur met de honden in het bos. Ook ga ik met alle honden naar training omdat ik vind dat ze het ook alleen moeten zien te redden, en dat is toch lastig in een roedel. Ringtraining, gehoorzaamheid, behendigheid, enz.

Het lijkt mij een uitdaging om, met mensen die net zoveel liefde voor de schapendoes hebben, leuke dingen te organiseren in het noorden.

Voor info mag iedereen mij altijd bellen of mailen, ik ben gespecialiseerd in de vachtverzorging van veel rassen, maar de schapendoes heeft toch zeker de voorkeur. Dus schroom niet om mij dingen te vragen!

Miriam Scheffer e-mail deoldegrise@ziggo.nl 050-5015439

En ik ben **Jolanda Lanting**, 44 jaar en woon in Drenthe, Klazienaveen, en ik wil het regio contact graag samen doen met Miriam. Alleen is ook maar alleen dachten Miriam en ik !!

Ik ben getrouwd en heb 2 zonen van 19 en 15 jaar.

Omdat ik werk vanuit huis heb ik veel tijd voor onze 2 schapendoezen, Zusje en Levi, deze 2 zijn mijn grootste hobby.

Daarnaast heb ik nog een grote hobby namelijk fotograferen. De foto's die ik maak zijn voornamelijk van onze honden en die plaats ik op mijn website die ik speciaal daarvoor gemaakt heb.

Jolanda Lanting e-mail jolanda@schapendoesjes.nl 06-2221707

Lijkt het u ook erg leuk om zoiets te doen, voor vragen en aanmelding kunt u contact opnemen met J.Wierda-Gorter info@schapendoes.net

5. Nieuws van en voor de leden

1. Een verhaal in 5 delen

Zomaar een serie verhaaltjes over hoe mijn honden aan hun namen komen.

Mijn honden, dat zijn de 4-generaties Schapendoes: Cocó, Hijo, Ke-sera de Cocó's Hijo & Ròsa Ke-sera (oftewel de Cocódotjes) + de 2 generaties Gos d'Atura Català Gala & Rubí

Schapendoes en Gos d'Atura Català -- zo gelijk en zo verschillend.

Omdat niet iedereen de Gos d'Atura Català kent, een kleine weergave van enkele overeenkomsten en verschillen tussen de Schapendoes en de Gos d'Atura Català. Stamland van de Gos is Catalonië in Spanje.

Net als voor wat betreft de Schapendoes is er natuurlijk ook over dit ras veel meer te vertellen dan ik hier nu even doe.

Beide rassen werden ooit gehouden met hetzelfde doel: het hoeden van schapen of geiten en voor wat betreft de Gos > ook wel koeien!

In huis zijn er qua karakter eigenlijk geen verschillen, alleen hoort de Gos graag zijn eigen stem en wil die nog wel eens laten horen: gewoon voor de lol! Mijn Schapendoesen blaffen thuis alleen wanneer er iemand naar/aan het huis komt.

Buiten is het een ander verhaal: met een Gos krijg je "2 voor de prijs van 1", want zodra je de drempel overstapt verandert er iets! Ze zien en reageren op álles, ze herinneren zich eeuwig waar ze ooit een kat, een hond, een vogel gespot hebben en ... willen daar ook achteraan, het jagen zit hen in het bloed. Op straat moet ook iedere hond aangeblaft worden. Aan de lijn zijn ze tamelijk nerveus en lopen alsmear voor en achteruit en maar kijken of er iets is waar ze op kunnen reageren. Consequent zijn is hier nóg belangrijker dan bij de Schapendoes.

De vacht van beide rassen is redelijk gelijk, al is die van de meeste Gossen in Nederland wat korter dan van mijn Gala en Rubí. De ondervacht van de Gos is fijner dan die van de Schapendoes en daarbovenop: zij ruien 2 x per jaar!

Qua lichaamsverhouding verschillen ze wel: daar waar de Schapendoes een fractie langer is dan hoog, is die verhouding bij de Gos 10/9 en ook moet de Gos aan zijn achterbenen dubbele Hubertusklaauwen (wolfsklaauwen) hebben. Deze beide zaken zijn gerelateerd aan waar zij vandaan komen en moeten werken, de Does op het vlakke land en de Gos in de bergen.

Qua grootte is er een duidelijk verschil: daar waar de maten voor de Schapendoes zijn reu : 43-50 cm en teef 40-47 cm, is de Gos grote : de reu mag 47-55 cm meten en de teef 45-53 cm. Ook zijn ze zwaarder van bouw dan de Schapendoes en is hun lijf minder soepel, ik zeg wel eens: een Schapendoes kun je oprollen en dat kun je een Gos beslist niet!

Een direct zichtbaar en in het oog springend verschil – en voor velen een aantrekkelijk verschil – is echter de kuif! Bij de Gos móet je de ogen kunnen zien!

Deel V – Gala en haar dochter Rubí

Ja, dit is een combi-deel!

Want Gala is ons overkomen! Zij is 2 weken jonger dan onze reu Hijo/ons Mannetje, en zij (en Cocó) kennen elkaar van jongs af aan, hebben in Spanje samen shows gelopen etc. Dat was ook de reden dat ze bijna 3 jaar oud een dik ½ jaar bij ons heeft gewoond: om te proberen Nederlands Kampioen te worden. In een mum van tijd had ze 3 punten en tussen neus en lippen door hebben we haar als verrassing voor thuis – door een show in België te lopen – ook nog even Internationaal Kampioen gemaakt! Definitief is ze 1 ½ jaar later bij ons gekomen omdat ze volgens haar Spaanse baasjes niet meer gelukkig was in de kennel en wij konden geen NEE zeggen! Ónze Gala dus!

In de korte tijd voor ze moeder werd heeft ze in een vloek en een zucht diverse titels op haar naam geschreven en was het "bijna normaal" dat zij als ze er was BOB werd : ze is zó mooi!

En dat vind ik niet alleen, maar wordt volmondig door bijna alle fokkers beaamt. Gala is een waarlijk prachtige donkergrijze teef met een voor het ras schitterend hoofd. Hoe zij aan haar naam is gekomen weet ik niet. Bijnamen heeft ze inmiddels wel Gala-Catala, Chica-mia, chicitita, reina, gossiedos etc

Een anekdote heb ik wel over haar, maar niet over haar naam.

Een keer toen we in Spanje waren had Hijo toch wel erg veel interesse in Gala, waarop ik vroeg "is ze soms loops?" en dat was dus zo. Zeg ik dus met een gekke bek tegen Vicente "laat die 2 toch, hebben ze een beetje lol" waarop hij woedend wegstampte! Om een ½ uur later terug te komen en te zeggen "Okay, we doen het!" Nou toen viel dus mijn mond open!

Zegt ie "krijgen we Schapengossen"!! We hebben het toch maar niet gedaan al ben ik er van overtuigd dat Gala en Hijo héél mooie nakomelingen zouden hebben gekregen!

Maar ... eenmaal hier kwam al snel de vraag of ik niet een nestje met haar wilde doen! Heb haar vanwege de leeftijd goed na laten kijken en toen besloten het te doen! Op zoek naar een reu zijn we niet gegaan want uit Spanje werden direct 2 prachtige heren aangeboden, maar wij vielen 2 weken na ons besluit onverwacht voor een schitterende, lieve reu uit Duitsland die graag de papa van haar pups wilde zijn! Op 14.06.2009 werden ze geboren : 4 teefjes en 3 reuen. Absoluut níet de bedoeling dat er 1 zou blijven > ik ben van de Schapendoezen hè! – maar ééntje wist stilletjes iedere dag een treetje hoger op het trapje naar mijn hart te klimmen, tot er geen weg terug meer was: zo is onze Rubí, weet ieder voor zich te winnen!

Voluit "Gala's Arubí Van Hoefflaecken's Cocó" en vernoemd naar de plaats waar mama Gala is geboren : Rubí bij Barcelona in Spanje!

Rubí is uitgegroeid tot een mooie gelukkig niet al grote en frêle gebouwde Gos en heeft net als haar broers en zussen het mooie hoofd van haar mama geërfd. Op heel veel shows presenteert ze zich als een toppertje.

Qua karakter is ze mede door de Schapendoezen milder dan de gemiddelde Gos maar het is een ware dondersteen, een dame met pit!

Sinds 29.11.2012 is Rubí moeder van 6 prachtige nakomeling: 2 heren en 4 dames >> allen met het prachtige hoofd van oma Gala! Waarop werd gehoopt is dus gelukt!

Ja en ook Rubí heeft bijnamen : roebeltje, gossiepossie, española, roebilapoebi, robbegos, schoonheid etc.

Een anekdote over háár naam is er ook!

Zoals wel bekend is, zijn wij op tentoonstellingen nogal verwend met mooie resultaten! Toen Rubí haar carrière begon regende het ZG's (zeer goed): prachtig hoor, maar wanneer je anders gewend bent is het even slikken! Niet dat ze meer minder om was, maar toch ..

Dus zei ik op een gegeven moment met een gekke bek tegen haar "wanneer je zo door gaat, ben je niet meer mijn "roebeltje" maar maak ik er "kopeke" van! Zou ze het begrepen hebben of zo? In ieder geval gooit ze sindsdien hoge ogen waar ze ook komt en regent het BOB's, wint ze bijna overal waar ze komt.

Zo, dit was Deel V en vooralsnog het laatste deel over de namen van mijn honden.

Een volgend deel komt er pas wanneer ach een mens mag toch hopen? Of niet? Want, zou dát niet geweldig zijn: ooit een gezonde, heerlijke 5de generatie Cocódotjes, ondersteund door hun Spaanse soortgenoten? We zullen zien!

Joke Van Beek

" Van Hoefflaecken's Cocó "

2. Stapcontact op Ameland "STAP 2"

Verlag van STAP 2 workshop bij Klaas Wijnberg op Ameland.

Na ruim een jaar tussenpauze na Stap 1 (zie website Nieuws/archief/artikel "**Een héél speciale hondentrainingsmethode**") heb ik me in september 2011 ingeschreven voor Stap 2. Het grote verschil met de vorige workshop is, dat we met de groep vooral heel veel buiten zullen zijn. Hele dagen. Veel meer praktijk dus.

Dit kan alleen als je Stap 1 onder de knie hebt. Je relatie met je hond moet goed zijn.

Stap 2 is geen herhaling van Stap 1.

Daarbij is het ook handig om een behoorlijk goede conditie te hebben (of even melden als je dit niet hebt) want we struinen hele dagen in een behoorlijk tempo dwars door de duinen en langs het strand. Heerlijk.

Omdat Jeppe een behoorlijk temperamentvolle hond is heb ik nog heel even overwogen om Stap 1 nogmaals te doen.

Ik had afgelopen jaar een aantal keren email contact gehad met Klaas over o.a. het stoere gedrag naar andere reuen, het waakse karakter en het controlerende gedrag van hem o.a. bij bezoek. Het werd Stap 2.

Samen met Oene, mijn man, hebben we tevoren een weekend met ons camperbusje op de camping Roosduinen gestaan. Mooi plekje aan de duinrand, 10 minuten van het strand. Maandagmiddag werd ik bij de fam. Wijnberg verwacht.

Net zoals de vorige workshop komen er toch vooral mensen die een hond hebben waarvan het gedrag op zijn zachtst gezegd voor vraagtekens zorgt. We waren met 4 cursisten, er waren 2 mensen die zich op het laatste moment hadden afgemeld. Aan één kant wel jammer, want je leert ook veel van elkaar, maar met een kleine groep is er ook meer tijd voor ieder.

De groep bestond uit 4 vrouwen, één met een kruising

Hazewind x Teckel ☺ reu, en 2 met een teefje en reu Spinole. 3 Jachthonden en een Does. Meteen gezellig.

Klaas haalde Wolf op en meteen zijn we naar het strand gegaan voor de eerste wandeling.

Ik kon het niet geloven maar zodra Jeppe Wolf zag was het een en al ontzag bij "meneertje relnicht". Alle honden gingen rennend over het strand maar Jeppe niet. Hij bleef bij me (nou ja!) en Wolf bleef bij Jeppe. Na een tijdje ging ook Jeppe een paar passen in de versnelling en Wolf stond erbij.....klaar. Samen verder aan de wandel.

De andere honden vlogen het strand over en ja hoor, de duinen in, verder en verder. Niet meer te zien. Wij de duinen opgeklommen, Klaas had een verrekijker bij zich. We zagen de Spinoles ver weg op een duintop staan turen en de kruising hazewind-teckel sprong als een bezeten ree door de bosjes. Na veel geroep en fluiten waren ze er eindelijk weer en konden we naar huis. Mooi begin!

De 3 jachthonden hadden zo veel jachtpassie dat de Spinole reu en zeker de kruising hazewind-teckel de rest van de week aan een lange lijn moesten met de meeste oefeningen.

's Avonds bij het eten werd besproken wat ons doel was voor deze week. Ik wil wel wat meer controle over Jeppe zijn controlerende gedrag.

Volgens Klaas kun je de relatie van de hond met de baas goed aflezen aan hoe de hond bij je loopt aan de lijn. Jeppe loopt als hij in de groep is prima, als we alleen de ronde lopen, terwijl de rest van de groep kijkt, ook. Als we achter de groep aan lopen, loopt Jeppe tot het eind van de lijn en corrigeert zichzelf dan telkens. Je kunt er dan voor kiezen om het voor een herder (die de groep bij elkaar "moet" houden) wat gemakkelijker te maken door meer bij de groep te gaan lopen.

Klaas verteld me dat het soms uitvallen aan de lijn hier misschien ook mee te maken kan hebben: hij bouwt zo spanning op en als er dan ook een andere hond aan komt is dat de

druppel. Advies is meer belonen als hij goed loopt. (lijn zonder spanning) Oefenen met andere honden door afstand eerst groot te houden en stap voor stap verkleinen.

We hebben verschillende speuroefeningen gedaan b.v. met een spoor van kippenbouillon, stukjes worst in het hoge gras op een spoor. Rekening houden met windrichting. Jeppe was erg fanatiek en deed het (Klaas bewonderend: "zeker voor een does") super goed.

Speuren doe je met de hond aan een lange lijn, neus bij de grond: flink doorlopen, neus te lang omhoog: even terug naar het spoor en het spoor weer oppakken.

Wolf zelf mocht ook: van een heel rustige ontspannen hond veranderde hij ineens in een fanatiek dier: oren en staart omhoog, wilde blik in de ogen, heel alert en vol vuur.

De honden werden er lekker moe van. Er is veel over speuren geschreven dus je kunt er goed zelf mee aan de gang. (o.a. Ruud Haak, speuren)

We hebben het afstoppen geoefend. (Handig voor noodsituaties) Je roept stop! en de hond blijft waar hij op dat moment is. Eerst op kleine afstand en evt. aan een lange lijn, later de afstand vergroten. Veel belonen. Lukt iedereen prima.

Omdat de andere honden een moeilijk te controleren jachtpassie hadden werd daar veel tijd aan besteed. Er moest naast belonen ook gecorrigeerd worden. Al die konijnen ook! Corrigeren (in het algemeen) is altijd een inhaalslag. Veel mensen durven dit niet als er anderen bij zijn. De hond heeft dit snel door.

Klaas: als je dit gedrag niet aanpakt heb je een hond die nergens (gevaar door b.v. wegen, vast komen te zitten in een hol, te ver weglopen en verdwalen) meer los kan en dat is pas dierenmishandeling.

De honden liepen los maar wel met een lange lijn slepend achter zich aan (de lengte van de lijn hangt af van hoeveel controle je nodig hebt. Veel?: een heel lange lijn.)

Als je toch nog twijfelt, bindt je er aan het eind een stevige stok aan zodat deze in de struiken komt vast te zitten bij uitbreken.

Het bleek gaandeweg dat een aantal deelnemers toch wel een theorieochtend nodig had. Nog even de leermethodes doornemen. Positieve en negatieve straf, positieve en negatieve bekrachtigers. Lees je aantekeningen van Stap 1 nog eens door vanavond.....

Als de hond laat zien (LET OP JE HOND!!!) dat hij het pad af wil voor een geur of beweging, geef je een stemcommando b.v. hard "Nee!" Stap meteen snel op de lijn. Dit zo volhouden totdat je gaandeweg niet meer op de lijn hoeft te stappen en met een steeds zachter "Nee" af kan. De andere cursisten waren hier heel druk mee. Het hele eiland kon ze horen. Hondenfluisteraar?????

Je moet je hond wel de kans geven om zijn passie te kunnen gebruiken. Je gaat het nooit winnen van dit soort instincten als je ze niet **op commando** af en toe laat gaan. B.v. achter een groep vogels aan, die redden zich wel.

Ondertussen had ik geen kind aan Jeppe, die liep voor me naast me of achter me. Hij en Wolf waren de enige twee die de hele week overal los konden lopen. Natuurlijk op het strand maar ook in de duinen, (waar Wolf zo nu en dan toestemming kreeg een ziek konijn te euthanaseren) op de fiets- en wandelpaden langs de weg,....

Ondertussen hadden wij geregeld de tijd voor een praatje over allerlei onderwerpen (o.a. honden.....?) Een heerlijk ontspannen weekje zou je denken. Dat hoort ook bij Stap 2 Jeppe ging dan soms in de weg lopen: controle! Klaas: Een schep zand doet wonderen: Does, wegwezen!

Maar Jeppe heeft natuurlijk ook zo zijn "dingetjes".

Zo speelde het blaffen af en toe op. Ook tegen Klaas als hij "onverwacht" opdook. Een hond mag natuurlijk blaffen maar moet ook kunnen stoppen. Je kunt dit gedrag aanpakken door hem, na een commando klaar of sssss/stil, wat hij wel kent maar niet opvolgt, snel en onverwacht in de flank aan te tikken: schrik, "Huh": uit het gedrag: dat moment van stoppen met blaffen belonen.

Jeppe liet zich echter niet van de wijs brengen en blaft gewoon een aantal reeksen door, met een na-grommetje.

Advies was om niet op te geven, het is typisch herdergedrag: sommigen willen altijd het laatste woord hebben. Trek je dan nooit terug, dan wint hij. Ook zorgen dat je hem niet aankijkt en het mooiste is als Jeppe niet begrijpt waar de correctie zo plotseling vandaan komt.

Daarnaast kwam Jeppe zijn felle karakter ook mooi boven water toen Wolf door Klaas even stevig "bijgepraat" moest worden. Jeppe zag zijn kans schoon en zou er nog wel even een schepje bovenop doen door er boven op te duiken. Klaas was toch al bezig en wees Jeppe meteen ook stevig terecht: DOES!! Bemoei je er niet mee!

Okay, okay.....ik ga al.....ben al weg....van mij heb je vandaag geen last meer.....

Jeppe begon wat meer te ontspannen gedurende de week. Hij speelde geregeld met de andere honden maar dan zonder al te woeste achtervolgingen. Zo nu en dan was Wolf er ineens weer en ging tussen mij en Jeppe in lopen. Of op een smal paadje vlak achter me zodat Jeppe niet bij me kon komen. Jeppe kon zich hier (hoewel het hem niet altijd zinde en hij een tijdlang bleef proberen langs Wolf te komen) bij neer leggen en paste zich aan. Volgens Klaas was dit Jeppe's manier om in deze omstandigheden in de roedel mee te draaien. Klaas gaf het advies om goed te kijken hoe Wolf met Jeppe omging en hier zelf ook voordeel mee te doen.

Wolf geeft Jeppe geen ruimte voor te stoer gedrag en reageert altijd heel direct. Als Jeppe een correctie (aanstoten) kreeg van Wolf kwam hij direct bij me. Klaas: "ach, kijk toch hoe schattig....Bambie zoekt mammiel!" met andere woorden: Mietje!

Het gebeurde een paar keer dat Jeppe vlak boven Wolf in de lucht hapte als hij b.v. weer wat ruimte kreeg van Wolf om naar mij te lopen: Jeppe laat zo zien dat hij het nog niet helemaal mee eens is en lekker niet echt verloren heeft. Wolf laat het hem denken.....

Bij de evaluatie op de laatste dag van deze week was dit opgevallen:

Goede samenwerking. Zorg dat Jeppe geen ruimte krijgt voor te stoer gedrag. Ik moest niet teveel "miepen" want we hebben veel bereikt, de laatste dingen zijn details. Jeppe is een heel sociale hond die zich op zijn manier aanpast in de roedel. Klaas vond Jeppe niet bijzonder zelfstandig, traag herstel, dit is niet erg rastypisch voor de Schapendoes. Wel had ik gezien dat Jeppe zich tijdens deze week vaak anders gedroeg dan anders. Dit zeker onder invloed van Wolf.

Het was weer een leerzame week, met voldoende stof ter discussie. Fijne mensen. Op een prachtig eiland.

Tanja Rozendal

3.Belevissen van onze schapendoes Fientje

Zo, daar ben ik weer. Of eigenlijk, daar zijn wij weer, ik achter de computer en Fientje zit naast me om me gezelschap te houden.

In mijn vorige verhaaltje meldde ik nog even dat mijn vrouw Carolina met Fientje begonnen is aan een training behendigheid. Ze vonden het leuk, maar het liep iets anders af dan we verwacht hadden, totaal anders eigenlijk.....

Fientje op de behendigheidstoestellen.

Tijdens de gehoorzaamheidstrainingen, meestal de laatste van een cursus, werd er altijd iets leuks gedaan voor de baasjes en de honden. Zo werden Fientje en ik getrakteerd op een rondje met simpele behendigheidstoestellen. Wauw, dat is leuk om te doen! Rennen, springen, het was een grote kermis.

Mijn vrouw was er ook bij en was net zo enthousiast als Fien en ik, en het duurde niet lang (in de auto naar huis) dat er afgesproken werd dat mijn vrouw en Fientje in het najaar van 2011 aan een training behendigheid deel zouden gaan nemen.

En dat gebeurde. Vol enthousiasme gingen Fientje en Carolina naar de training. Voor Carolina viel het toch wel een beetje tegen, het was de eerste keer dat ze echt met een hond ging trainen. Maar het was erg leuk dus hielden ze samen vol.

Tot 5 oktober 2011. Toen ging het mis, Fientje verstepte zich op de kattenloop (zo'n hoge smalle plank waar ze overheen moeten lopen) en viel op haar rug/rechter bil. Ze gilte het uit maar liep direct weer. "Kom op", zei de trainer, "gelijk weer overlopen zodat ze niet bang wordt!"

Thuis kreeg ik het hele verhaal te horen. Maar Fientje was vrolijk, en liep lekker rond, dus we dachten dat het wel mee zou vallen. "Ze zal wel geschrokken zijn", dachten we.

Op 2 november kwam toch de aap uit de mouw. Fientje komt geschrokken, bibberend en zichtbaar met pijn, de schuur uit lopen. Ze loopt naar me toe gaat zitten en wil eigenlijk niets meer, vooral niet lopen. Ze bibberde en het water liep uit haar neus. Na dit eventjes aangezien te hebben, hebben we gelijk maar een afspraak gemaakt bij de dierenarts. Deze heeft haar onderzocht en dacht dat Fientje een darm infectie had (ze had ook een beetje diaree), maar verder kom hij niets abnormaals vinden.

Pijnstillers er in, een injectie, en als het niet overgaat een röntgenfoto laten maken. Die medicijnen en/of de injectie werkten niet. Geen verbeteringen; we moesten maar eens foto's laten maken.

Op 4 november naar de dierenkliniek. Die hebben een foto gemaakt van haar rug, een onderzoek gedaan en wederom zo'n injectie gegeven. Ook nu geen verbeteringen. O ja, de behendigheidstraining, maar ook de gehoorzaamheidstraining, hebben we maar opgezegd. We zaten al redelijk dicht bij het examen, dat zou nu toch niets meer worden. Eerst moet onze Fien beter worden.

Eigenlijk ging het alleen maar slechter.

Op 10 november zijn we weer terug gegaan naar de kliniek. Fientje wil nu echt niet meer lopen en heeft pijn, dus dat kan zo niet langer.

Weer onderzoeken de dierenartsen onze Fien en men vermoed dat ze een tussenwervel in haar rug heeft beschadigd tijdens de val van de kattenloop. Een Discopathie heet dat geloof ik.

Nu kreeg ze een andere injectie, en die gaf zichtbaar verbeteringen! Maar helaas, die bleken maar van korte duur. We hadden afgesproken dat we contact zouden houden met deze dierenarts. Dat hebben we de volgende dag gelijk gedaan en weer kreeg ze een injectie die wederom een korte, maar zichtbare verbeteringen gaf. Daarop besloot de dierenarts prednison voor te schrijven.

De eerst dagen gaf dit een beetje verbetering. Soms wilde ze een stukje lopen. In de tuin liep ze een beetje maar de prednison had ook andere bijwerkingen. Fien werd er erg suf en somber van. Die ooit zo blije, vrolijke Fien was veranderd in een stille, en erg trieste hond, die maar in haar mand lag.

In overleg met de dierenarts mochten we de dosering van de prednison verminderen, en ze raadde ons aan om eens naar een dieren fysiotherapeut te gaan.

Dat hebben we gedaan en na de 1ste behandeling ging het eigenlijk redelijk goed. Rustig aan de lijn lopen ging soms, maar meestal lag ze suf op de grond of in haar mand.

Die prednison hakte er zo in dat we besloten hebben om dit af te bouwen. Daarop werd Fientje weer vrolijker, maar zagen we weer beter dat er nog niets genezen was. Ze wilde wel maar kon eigenlijk niets. Ook de resultaten bij de fysio bleven achter.

Op 14 januari 2012 zijn we toch maar weer naar de dierenarts terug gegaan. Nu moet er echt iets gebeuren. We willen nu wel eens weten wat er precies aan de hand is, en wat we kunnen gaan verwachten voor wat betreft genezing, eventuele beperkingen enz. Er is weer een foto gemaakt en daar zag de dierenarts een afwijking in haar rug, althans, dat leek er op, maar het was nog in een erg vroeg stadium om dat goed te constateren. Er zou wat botgroei te zien zijn, als reactie op de tussenwervel die beschadigd is. Omdat Fientje zo heftig op de prednison reageerde werd er nu dexamethason voorgeschreven.

En zo gingen we weer naar huis. Wederom een hoop pillen rijker, de portemonnee behoorlijk lichter, maar hopelijk gaat dit verbetering geven. Je blijft hoop houden, er was nu tenslotte echt iets geconstateerd.

Nu denkt u als lezer volgens mij: "Wat een saaie opsomming van dierenarts bezoeken!" en als u dat denkt dan geef ik u volkome gelijk. En anders Fientje wel want die zit al lang niet meer naast me, die is er bij gaan liggen, op een fijn plekje waar ze me nog wel in de gaten kan houden.

Maar zoals het hier beschreven is beleef je dit ook. Je voelt je machteloos en bent overgeleverd aan de deskundigheid van de artsen.

Totdat..... een vriendin van mijn vrouw ons een tip gaf. Zij heeft ook erg veel met honden te maken en stuurde ons een internet site op van een gespecialiseerde dierenarts. Het is niet naast de deur, maar zij had er al erg veel goede reacties over gehoord. Bent u benieuwd? Kijk dan eens op: www.kreupeldier.nl

We zijn eens op die site gaan kijken en hebben besloten een afspraak te maken met deze dierenarts, of nee, het is een orthomanueel diergeneeskundige arts.

We konden gelukkig snel terecht. Op maandag 30 januari zijn we naar deze specialist geweest.

Die heeft eerst eens gekeken hoe Fientje liep, en daar had ze snel een oordeel over geveld. Niet goed! Eenmaal binnen heeft ze de röntgenfoto's en de medische gegevens bekeken (die had ik verzameld en opgestuurd) en vervolgens is ze aan haar onderzoek begonnen.

Voorpoten, niets mis mee.

Rug, niets mis mee (!)

Achterpoten, niets mis mee.

Maar toen vond ze het. Het bekken van Fientje stond een beetje scheef. En dat heeft ze toen maar gelijk even recht gezet !! Ze nam onze Fien in een soort houtgreep en drukte met haar duimen op de heupen van onze Fien. Eerst links en toen rechts.

Enneuh, nou ja.... Toen was het gebeurd. Dat was het. Ons huiswerk was om die zware medicijnen af te bouwen, en elke dag kleine rondjes met Fientje te lopen van zo'n 10 a 15 minuutjes.

Over 14 dagen terug komen. Succes en tot dan.

Zo begonnen we aan onze terugreis naar huis. Eenmaal thuis begon ons pas echt door te dringen wat er nu veranderd was. Gelijk maar even een stukje lopen met Fien, en wauw, ze loopt! Joepie, onze Fien loopt weer en is nog blij ook. Een erg euforische stemming maakte zich van ons meester.

En nu, bijna een week verder, gaat het steeds beter. Tijdens het lopen is die moeizame telgang van Fien weer veranderd in een vrolijk drafje, en soms zet ze al een sprintje in. Wauw, wat een verschil zeg.

De afgelopen dagen hebben we een mooie vooruitgang van Fientje gezien. Hopelijk gaat dit zo door, we hebben er goede hoop in.

En het moraal van dit verhaal:

Eigenlijk ben je als hondenbezitter minder machteloos dan je in eerste instantie zou denken. Zoals voor mensen, zijn er ook voor dieren specialisten. Alleen is het erg jammer dat we daar pas zo laat achter kwamen. En eerlijk gezegd, eigenlijk had de dierenkliniek waar wij komen ons eerder door moeten sturen. Ik zeg niet dat het slechte dierenartsen zijn, alleen hadden ze ons eerder moeten vertellen dat er veel betere specialisten zijn om het probleem van Fientje op te lossen. Het is belangrijk dat je op komt voor het welzijn van je eigen hond. Durf je uit te spreken, vraag door en denk mee aan eventuele oplossingen.

Dat was het weer, heel veel groetjes, en een knuffel van ons Fientje!

Rick de Keijzer

Wilt u ook een stukje schrijven voor de nieuwsbrief, over uw belevenissen met uw schapendoes of de sport die u samen met uw schapendoes doet of iets anders wat betrekking heeft met de schapendoes, alles is van harte welkom. Kopij aanleveren voor 1 april 2012.

6.Verzoek van de penningmeester

Er zijn nog steeds een aantal leden die de contributie van 2012 nog niet overgemaakt hebben, dus hierbij een dringend verzoek aan deze leden om dat zo snel mogelijk te regelen.

De Schapendoes Club is voor elk lid, wat op 1 januari 2012 op de ledenlijst staat, een afdracht van 1,50 verschuldigd aan de Raad van Beheer.

De ledenlijst moet binnenkort opgestuurd worden en dan moet die afdracht per lid ook voldaan worden, dus moet er ook afgedragen worden over leden die nu nog steeds niet betaald hebben en mochten deze leden om wat voor reden helemaal niet betalen kost dat de Club dus nodeloos geld. Onderaan deze nieuwsbrief vind u alle gegevens betreffende de betaling.

Algemene informatie

Het bestuur van "de Schapendoes Club"

Voorzitter:

J.Wierda-Gorter
voorzitter@schapendoesclub.nl
0513-677588

Vicevoorzitter:

C.D.van Dam
info@debonteboelenham.com
0488-412613

Secretaris:

I.A.K.Töniës
secretaris@schapendoesclub.nl
0481-424919

Penningmeester:

P.A.J.Wierda
info@schapendoes.net
0513-677588

Algemeen bestuurslid/commissie evenementen

D.Heermeyer
d.heermeyer@kpnplanet.nl
0313-652971

Fokbegeleiding-database

J.Wierda-Gorter en P.A.J.Wierda
info@schapendoes.net
0513-677588

Regio contacten**Friesland;**

Marije Kroes
mamskroes@hetnet.nl
telf: 0561-420508

Groningen

Britt Heuten
hugohup@live.nl
telf: 0599-769026

Drenthe

Miriam Scheffer
deoldegrise@ziggo.nl
050-5015439

Jolanda Lanting
jolanda@schapendoesjes.nl
06-22217072

Veluwe

Dirk en Dorien Heermeyer:
d.heermeyer@kpnplanet.nl
0313-652971

Flevoland;

Betsy Dommerholt
betsy.dommerholt@gmail.com
telf 036-5223212

Overijssel

Tanja Rozendal
tanja.rozendal@planet.nl
telf.0527-292268

N.Holland

Lisette Slagter
lemony@ziggo.nl
06-43122746

Diverse**Nood opvang**

Meiney Roffel
BEITSKE10@TELE2.NL
Telf. 033-8886924 of 0641420296

Vakantie opvang bemiddeling

Anneke Montfroy-Kok
annekemontfroy@ziggo.nl

Redactie/webmaster en design

J.W.G.
info@schapendoes.net

Overige

Contributie 2012:

Nieuwe leden: **eenmalig** inschrijfgeld € 5,- alleen voor hoofdlid
Contributie hoofdlid € 15,00 per jaar Aanmelding na 1 juli € 7,50
Contributie gezinslid € 7,50 per jaar Aanmelding na 1 juli € 3,75

Fokkersvermelding € 10,- per jaar

Na minimaal 6 maanden lidmaatschap recht op gratis nestvermelding(en)
max.10 weken per nest

SNS Bank t.n.v. De schapendoes Club Oudehaske
Rek.nr. 92.07.03.151.

Voor boekingen vanuit het buitenland:
IBAN nr. NL30SNSB0920703151
BIC SNSBNL2A